

תת"ע 2656/06/22 - מדינת ישראל נגד איהם גאנם

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 2656-06-22 מדינת ישראל נ' גאנם
תיק חיצוני: 10500918866

כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
איהם גאנם	נאשם

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

1. ביום 08.06.22 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע **עבירת אחיזת או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית**, בניגוד תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, וזאת מיום 01.09.20 עת נהג המבקש ברכב פרטי בכביש 85.
2. בפתח דיון ההקראה, ב"כ המבקש טען כי ביום 08.08.21 בית המשפט האריך את המועד להישפט ביחס לדו"ח נשוא האישום, במסגרת המ"ש 13174-06-21 אם כי המבקש לא קיבל הזמנה לדין במהלך השנה מאותו מועד ומכאן, דין כתב האישום לביטול מחמת התיישנות.
3. ב"כ המשיבה עתר להגיש תגובתו בכתב ובהמשך התנגד בכתב לבקשה וטען, בין היתר, כי מקום בו ביקש המבקש להישפט לא חלים עליו כללי ההתיישנות הקבועים בסעיף קטן 255א(א) לחסד"פ.
4. בתשובה לתגובה ב"כ המבקש טען לאי רלוונטיות טיעוני המשיבה וחזר על תוכן בקשתו.

דיון והכרעה

עמוד 1

לאחר שהקשבתי בקשב רב לטיעוני הצדדים ועיינתי בתגובות בכתב וכן בתיק בית המשפט, החלטתי לקבל את הבקשה.

ולהלן הנימוקים:

הדין

5. סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע:

(א) "עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה."

(ב) "אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)."

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

6. בתת"ע (תעבורה י-ם) 5103-02-20 מדינת ישראל נ' אליהו נחום ניהול בע"מ (נבו 02.07.20), כב' השופט מהנא ציטט בהחלטתו מתוך ע"פ 3584/98 מדינת ישראל נ' הרצל אביב שם נקבע כי "תקופת ההתיישנות היא אכן בת שנה אחת אולם מניינה הוא מיום הגשת הבקשה להישפט. עד אז- אם התובע לא בחר להאשים בגינה ושלח הודעת תשלום קנס - אין העבירה כלל אינה מצויה "בערוץ" של העמדה לדין ודין ההתיישנות כלל אינו חל עליה. מרגע, שבחר התובע או הנהג המואשם להעביר את העבירה אל "ערוץ של משפט" מתחיל "מרוץ ההתיישנות" והוא

יהיה בן שנה אחת". עוד עמד על כך כי קיימים שני שעוני זמנים אשר רצים בנפרד "האחד ממועד ביצוע העבירה, לגביו חלה על המשטרה חובה לשלוח הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים; והשני מועד הגשת הבקשה להישפט שם חלה על המאשימה חובה להמציא הזמנה לדין בטרם חלפה שנה. משהוארך המועד להישפט על העבירה, הנאשמת לטעמי נמצאת בנקודת זמן השנייה, כלומר מאותו מועד מתחיל מניין הימים למשלוח ההזמנה למשפט בטרם חלוף שנה". עוד נקבע כי "הוראה זו הקבועה בסעיף 225א לחוק סדר הדין הפליליאינה הוראת התיישנות אלא הוראה שמטרתה לשים מחסום דיוני למשלוח ההזמנה למשפט, אם חלף המועד של שנה מיום שביקש הנאשם להישפט, מהטעם של חולשת הזיכרון ומניעת עיבוי דין בעבירה, שהיא עבירה קלה. אם התביעה לא הזדרזה בהגשת כתב אישום תוך פרק הזמן של שנה, אות וסימן הוא שהעבירה אינה נחשבת בעיניה כחשובה לניהול משפט". ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בתת"ע (תעבורה חד') 10070-11-21 אבו רקיה מוחמד נ' מדינת ישראל (נבו 04.02.22) נקבע כי כאשר סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, המועד להגשת כתב האישום הינו מועד משלוח ההזמנה למשפט לפי סעיף 230. לאחר מסירת הודעה על הרצון להישפט, על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה תוך שנה מיום קבלת הודעתו.

בתת"ע (תעבורה אי') 8380-03-21 מדינת ישראל נ' מאיר מנחם מאיר מנחם (נבו 25.01.22) המבקש קיבל לידי הודעת קנס ולכן אינו נכנס תחת סעיף 225א לחסד"פ. עוד נקבע כי לשים לב לסעיף 225א(ב), לאחר שהוגשה בקשה להישפט לא ניתן לטעון להתיישנות העבירה ויש לבחון האם חלה התיישנות דינית לפי סעיף 230 לחסד"פ. בית המשפט בחן האם המאשימה עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ וקבע כי התקופה למניין התיישנות דינית נספרת החל מיום קבלת הבקשה להישפט עד למועד משלוח ההזמנה בדואר רשום.

ומכאן לענייננו

7. אין מחלוקת בין הצדדים כי העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירה מסוג הודעת קנס מיום 01.09.20 שנמסרה ביד לנאשם וכי כתב האישום הוגש ביום 08.06.22. כמו כן, כי הוגשה בקשה להישפט ובית המשפט נעתר לבקשה ביום 08.08.21. בנוסף, מעיון בתיק בית המשפט עולה כי צורף לכתב האישום אישור מסירה שהנמען הוא המבקש אם כי חזר מהטעם "לא נדרש" כאשר עיון באישור מעלה שחסר פרטים מהותיים, לרבות פרטי איש הדוור, מועד הוצאת האישור, מועד קבלתו בחזרה ועוד.

8. כאמור, ממועד מתן ההחלטה על הארכת המועד להישפט חלה על המאשימה החובה להמציא הזמנה למשפט בטרם חלפה שנה. כאשר המועד הרלוונטי הוא מועד שיגור ההזמנה לדין ולא כל מועד אחר, לעניין הפסקת מרוץ התיישנות של השנה. על כן, בענייננו לא הוצג כל זימון לדין תוך שנה מיום 08.08.21, ובכלל לא הוצג כל זימון לדין.

9. לאור האמור לעיל, הנני לקבוע כי המאשימה לא נשאה בנטל ועל כן החלטתי לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול כתב האישום.

בנסיבות, דיון ההקראה הקבוע בהליך זה מתייתר. המזכירות תעדכן את יומני.

זכות ערר כחוק.

להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז תשרי תשפ"ד, 02 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.